

сових проблем території, утворення в регіонах економічного середовища, необхідного для розвитку та вдосконалення ринкових відносин, включаючи процеси роздержавлення власності і продовження формування ринкової інфраструктури.

З метою поглибленого опанування студентами знань під час вивчення курсу «Регіональна економіка» до нього включено окремі теми, які стосуються теоретичних основ, проблем методології та методики регіональних економічних досліджень. На наш погляд, подальше впровадження в навчальний процес вивчення основних напрямків еволюції методології регіональних економічних досліджень, що відображають зміни в сучасних умовах гос-

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman I

регіонального розвитку. Адже без таких знань складно вирішувати завдання в галузі управління, маркетингу, банківського страхування, біржової справи, оподаткування, аналізу господарської діяльності тощо. Кінцевою метою вдосконалення теоретичної і методологічної основи курсу «Регіональна економіка» є формування у майбутніх спеціалістів твердих теоретичних знань та практичних навичок, що дозволяють аналізувати соціально-економічні процеси на конкретній території.

І. П. Ольшевська, старш. викл.,
кафедра міжнародної економіки

ВИКОРИСТАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ НАЦІОНАЛЬНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ НА ШЛЯХУ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО СВІТОВОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ

Сучасні тенденції розвитку світової економіки, її глобалізація, віддзеркалюють суттєвий вплив новітніх інформаційних та телекомунікаційних технологій, що потребує значних витрат інтелектуального капіталу. Тому протидією загрозі економічної безпеки повинно стати збереження «капіталу знань», персоніфікованому в людях, управління ним, мотивування, розвиток, оцінювання відповідно до глобальних тенденцій з урахуванням соціальних, культурних, організаційних особливостей суб'єктів господарювання, сучасних корпорацій, окремих фірм. За дани-

ми Всесвітнього банку, в більшості розвинених країн за останні 10—15 років зростання доданої вартості, що базується на знаннях, у середньому складають 3 %, а темпи економічного зростання не перевищують 2,5 %. У цьому плані на чільне місце виходить розвиток національної системи освіти. Трансформаційні процеси в українському суспільстві за останні роки призвели до катастрофічного зниження інтелектуального запасу України. Цю тенденцію втрати національного інтелектуального капіталу можна простежити за динамікою зниження індексу людського розвитку. Якщо в 1990 році Україна посідала 45-те місце, то в 2005 році сповзла на 78-ме. Це спричинено, перш за все негативними тенденціями в економічній, соціальній та демографічній сфері країни. Суттєву роль у втраті висококваліфікованої робочої сили в Україні відіграє явище «відпливу інтелекту», як складової трудової міграції. За оцінками експертів, більше одного мільйона інженерів, технологів, економістів, інших спеціалістів з вищою спеціальною освітою змінили свої робочі місця на такі, котрі за своєю природою не створені для забезпечення приросту національного багатства країни. Натомість за межами України до 30 % українських вчених працює в інтересах науки і економіки зарубіжних країн. Прямі втрати України становлять понад 1 млрд доларів США на рік.

Одним з напрямів відтворення наукового потенціалу країни є створення умов розвитку національної науки й освіти, при максимальному використанні національно-специфічних форм та елементів навчання освітнього процесу. Наука й університети повинні переходити на шлях ринкового розвитку, університети перетворюватись на інтелектуальні центри, в яких розвиваються фундаментальні та наукові дослідження. Теоретична підготовка молодих спеціалістів завжди здійснювалась на високому фаховому рівні, реалізація практичних навичок вимагає подальшого удосконалення. Підготовка якісного людського капіталу неможлива без розвиненої науки і без його занурення в реальні процеси розбудови економіки. А сама академічна наука, відірвана від освіти, економіки, бізнесу приречена на відмежування від дійсності і вимог часу. В умовах необхідності інноваційного, проривного розвитку вітчизняної економіки необхідно готувати спеціалістів і здійснювати наукові дослідження в такому напрямі. Тільки за умов поєднання освіти, науки й інновацій можливе збереження та впровадження кращих досягнень української науки й освіти на шляху інтеграції до світового освітнього простору.